

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 393/24
28.8.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Зорице Јовановић, председника већа, Драгице Савељић Николић и Предрага Васића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Вуловић, адвокат из Баточине, Краља Милана Обреновића бр. 5, против туженог Акционарског друштва за управљање јавном железничком инфраструктуром “Инфраструктура железнице Србије” из Београда, Немањина бр. 6, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о изјављеној жалби тужиоца против пресуде Првог основног суда у Београду П1 2203/20 од 21.03.2023. године, у седници већа одржаној 28.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 2203/20 од 21.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Образложење

Ставом један изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 2203/20 од 21.03.2023. године одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд решење о удаљењу запосленог са рада туженог бр. 30/2019-1056 од 28.10.2019. године поништи, као незаконито.

Ставом два изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд решење о престанку радног односа туженог бр. 30/2019-1171 од 27.11.2019. године поништи, као незаконито.

Ставом три изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд наложи туженом да тужиоца врати на рад на радно место диспечара за безбедност.

Ставом четири изреке одбачена је тужба тужиоца у делу у коме је тражио да суд обавезе туженог да приликом враћања на рад тужиоца распореди на друго радно место које одговара његовој стручној спреми.

Ставом пет изреке одлучено је да свака странка сноси своје тршкове поступка.

Против наведене пресуде, жалбу је, благовремено, изјавио тужилац, из свих разлога прописаних чланом 373 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11).

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је, као другостепени суд, нашао:

- жалба је неоснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде, нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о парничном поступку, у вези члана 402 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбом указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би биле од утицаја на законитост и правилност ожалбене пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је био запослен, по основу уговора о раду, на неодређено време, бр. 300/2009-1056 од 15.07.2009. године, код правног претходника туженог, почев од 16.07.2009. године, на радном месту контролора за физичку безбедност, у Центру за унутрашњу безбедност и заштиту Службе за оперативну безбедност, Пословна зграда Немањина бр. 6. Анексом бр. 10 уговора о раду од 15.01.2019. године, закљученог између парничних странака, тужилац је премештен на послове сарадника за контролу приступа Пословној згради у Београду, у Центру за безбедност-Одељење за послове безбедности. Анексом бр. 12 уговора о раду од 30.09.2019. године, тужилац је премештен на послове диспечара за безбедност-Железничка станица Београд-Центар у Центру за безбедност-Одељење за безбедност Београд, са почетком примене од 11.10.2019. године. Одлуком туженог од 21.06.2019. године утврђено је да се доноси Правилник о алкотестирању код туженог, да је Правилник саставни део одлуке, која ступа на снагу осмог дана од дана објављивања, као и да тужени има потребу да се материјал алкотестирања запослених регулише свеобухватно, у складу са ставом о нултој толеранцији на алкохол. Из записника о извршеном алкотестирању заведеном код туженог под бр. 14/2019-245 од 10.10.2019. године утврђено је да је дана 10.10.2019. године, у складу са Правилником о алкотестирању туженог, извршена контрола алкохолисаности тужиоца, у 13.50 сати, у службеним просторијама туженог, од стране запосленог оспособљеног за коришћење апарата за алкотестирање, ББ, у присуству ВВ, употребом мерног апарата Drager Alcotest 6820, фабрички број ..., датум контролног листа периодичне контроле 18.06.2019. године, код Ауто-мото савеза Србије – Центар за моторна возила, те да је том приликом утврђена вредност концентрације алкохола у издахнутом ваздуху од 0,90

мг/л. У записнику о утврђеном чињеничном стању од 11.10.2019. године, сачињеног од стране ББ и ВВ, констатовано је да је вршена контрола дана 10.10.2019. године, у времену од 13.40 до 14.00 часова, у Центру за безбедност, Немањина бр. 6, коју су извршили ББ, ..., оспособљен за вршење контроле алкотестом, и ВВ, ..., те да је предмет контроле провера присуства алкохола у организму код запосленог, у Центру за безбедност, који на дан 10.10.2019. године обавља послове у свом организационом делу, и да је утврђено да је извршена контрола присуства алкохола у организму код тужиоца, који је 10.10.2019. године обављао послове према распореду рада у организационом делу Центар за безбедност. Контрола је извршена апаратом етилометар марке Drager Alcotest 6820, серијског броја ..., за који је издато о оверавању мерила од 18.06.2019. године, са роком важења до 31.12.2019. године, и након извршене контроле код туженог утврђена је вредност концентрације алкохола у вредности од 0.90 мг/л. Тужиоцу је достављен записник о извршеном алкотестирању и издат је налог о привременом удаљењу тужиоца са рада, у складу са Правилником о организацији и обављању послова унутрашње контроле и надзора. У напоменама записника је констатовано да су контроли присуствовали запослени ГГ и ДД, а да је тужилац одбио да потпише записник. Из сертификата о обуци утврђено је да је ББ, запослен код туженог, похађао курс за употребу апарата Alcotest, дана 18.01.2018. године, у Београду, те да је успешно савладао практичну и теоријску обуку потребну за коришћење и одржавање предметне опреме. Сертификат важи 5 година. Из уверења о оверавању мерила од 18.06.2019. године, који је издао Ауто-мото савез Србије – Центар за моторна возила, утврђено је да етилометар произвођача Drager Alcotest 6820, серијског броја ..., мерног опсега 0,00мг/л до 2,75 мг/ч, чији је власник тужени, прегледано и утврђено да мерило испуњава метролошке захтеве прописане Правилником о етилометрима, као и да уверење важи до 31.12.2019. године. Из надзорне књиге Службе за безбедност утврђено је да су дана 10.10.2019. године дужност примили у исправном стању тужилац АА и ГГ, смену од 07.00 до 19.00 часова, као и да је уписана напомена да је, након алкотестирања, у 13.50 часова, од стране заменика Центра за унутрашњу контролу, и утврђеног алкохолисања, тужилац АА удаљен са радног места, те да је дужност предао ГГ. Тужилац је, на основу налога о привременом удаљењу са рада од 10.10.2019. године, привремено удаљен са рада и забрањено му је обављање послова на које је распоређен. Из решења о наложеним мерама бр. 14/2019-246/2 од 11.10.2019. године утврђено је да је, у циљу отклањања неправилности, наведених у записнику бр. 14/2019-246/1 од 11.10.2019. године, наложено директору Центра за безбедност да одмах утврди одговорност запосленог у Центру за безбедност, на основу неправилности утврђених у тачки 5 записника бр. 14/2019-246/1 од 11.10.2019. године и донесе мере сходно Закону о раду, Колективном уговору туженог и Правилнику о алкотестирању туженог и другим актима. Тужиоцу је достављено упозорење од 15.10.2019. године, којим се тужилац, диспечар за безбедност-Железничка станица Београд-Центар у Центру за безбедност, упозорава на постојање разлога из члана 179 став 3 тачка 4 и члана 8 Закона о раду и члана 5 и члана 14 Правилника о алкотестирању, због којих му послодавац може отказати уговор о раду, због непоштовања радне дисциплине, зато што је дана 10.10.2019. године, приликом обављања послова сарадника за контролу приступа Пословној згради у Београду, Немањина бр. 6, улаз бр. 3, време смене од 07.00 до 19.00 часова, био под утицајем алкохола, а што су овлашћени утврдили у 13.50 сати, алкотестирањем Drager Alcotest 6820, серијски број ..., да постоји заступљеност алкохола у организму од 0,90 мг/л, након чега је, налогом бр. 14/19-245/1 од 10.10.2019. године, удаљен са рада. Тужилац је

упозорење примио 28.10.2019. године, и на исто се није изјаснио. Решењем о удаљењу запосленог са рада бр. 30/2019-1056 од 28.10.2019. године, тужилац је привремено удаљен са рада, због непоштовања радне дисциплине и понашања које је такво да не може да настави рад код туженог, пре истека рока из члана 180 став 1 Закона о раду, почев од 29.10.2019. године, а најдуже 3 месеца, а за време удаљења са рада одређено је да има право на накнаду зараде у висини 1/4 основне зараде. У образложењу је наведено да је решење донето на основу члана 165 тачка 3, члана 167 став 1 и члана 168 став 1 Закона о раду, из разлога што је тужилац дана 10.10.2019. године, приликом обављања послова сарадника за контролу приступа Пословној згради у Београду, Немањина бр. 6, за време смене од 07.00 до 19.00 часова, био под утицајем алкохола, а што су овлашћени запослени Центра за унутрашњу контролу утврдили у 13.50 часова, алкотестирањем мерилом Drager Alcotest 6820, серијског броја ..., и утврдили заступљеност алкохола у организму тужиоца од 0,90 мг/л, након чега је, налогом од 10.10.2019. године, удаљен са рада. Наведено је да на описани начин тужилац није поштовао радну дисциплину из члана 179 став 3 тачка и 8 Закона о раду. Тужилац је наведено решење примио 29.10.2019. године. Оспореним решењем од 27.11.2019. године, тужиоцу је, као запосленом, отказан је уговор о раду бр. 300/2009-1056 од 15.07.2009. године, са припадајућим анексима, због тога што је дана 10.10.2019. године, приликом обављања послова сарадника за контролу приступа Пословној згради у Београду, Немањина бр. 6, улаз бр. 3, за време смене од 07.00 до 19.00 часова, био под утицајем алкохола, а што су овлашћени запослени Центра за унутрашњу контролу утврдили, алкотестирањем, у 13.50 сати, измеривши заступљеност алкохола у организму од 0,90 мг/л, мерилом Drager Alcotest 6820, серијски број ..., након чега је, налогом бр. 14/19-245/1 од 10.10.2019. године, удаљен са рада. Наведено је да на описани начин запослени није поштовао радну дисциплину из члана 179 став 3 тачка 4 и 8 Закона о раду, а прописану Правилником о алкотестирању у Акционорском друштву за управљање јавном железничком инфраструктуром Београд ("Службени гласник Железнице Србије", бр. 30/19). У образложењу решења је наведено, поред осталог, да је тужилац обављао послове сарадника за контролу приступа пословној згради у Београду, закључно са 10.10.2019. године, те да је почев од 11.10.2019. године требало да преузме послове диспечара за безбедност Железничке станице Београд, сходно анексу бр. 12 од 30.09.2019. године, да је тужиоцу дана 10.10.2019. године, алкотестирањем, утврђена заступљеност алкохола у организму од 0,90 мг/л, чиме није поштовао радну дисциплину и прекршио је одредбе Правилника о алкотестирању туженог, који у чл. 5, 14 и 16 прописује забрану доласка на рад у алкохолисаном стању, уношење и конзумирање алкохола у свим објектима и радној околини Друштва или конзумирање алкохола у току рада, при чему запослени за време рада не сме имати алкохола у организму (0 мг/л), да је тужилац истог дана, а пре алкотестирања, послодавцу доставио потврду о привременој спречености за рад, у коју је уписано да је привремено спречен за рад почев од 11.10.2019. године, а после извршеног алкотестирања доставио је нову потврду о привременој спречености за рад, где је, као први дан спречености, уписан 10.10.2019. године, те је издат извештај о привременој спречености за рад, где је као први дан спречености уписан 10.10.2019. године, а последњи дан спречености за рад 27.10.2019. године, да је тужилац, актом од 15.10.2019. године, у складу са чланом 180 Закона о раду, упозорен на постојање разлога за отказ уговора о раду, да је наведено упозорење тужилац примио 28.10.2019. године, након закључења боловања, али да се на исто није изјаснио, да су приликом утврђивања одговорности цењени сви изведени докази, дотадашњи рад тужиоца, као и

чињеница да алкохолисаност може имати утицаја на обављање послова безбедности и заштите од пожара објеката послодавца, те је, како је наведена повреда радне дисциплине разлог због кога запослени не може да настави рад код послодавца, отказан уговор о раду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одлучио као у ставу један, два и три изреке ожалбене пресуде, налазећи, у односу на оспорено решење о удаљењу, да је тужилац након истека рока из члана 195 Закона о раду покренуо спор пред судом за поништај тог решења, имајући у виду да је тужилац тужбу поднео 27.01.2020. године, а да је тужилац решење примио 29.10.2019. године. Имајући у виду да је тужилац дана 10.10.2019. године преузео смену односно дужност у исправном стању код туженог, у смени од 07.00 до 19.00 часова, да је у 13.50 сати, у службеним просторијама туженог, извршена контрола присуства алкохола у организму тужиоца, од стране ББ, ..., који је овлашћен да спроводи алкотестирање, и за то је обучен, у присуству ГГ, ..., као и запосленог ГГ, са којим је тужилац преузео смену, применом исправног и важећег алкотеста Drager, којом приликом је код тужиоца утврђена вредност концентрације алкохола у издахном ваздуху од 0,90 мг/л, првостепени суд је нашао да је тужени основано и на законит начин отказао уговор о раду тужиоцу, јер је у целости поступио у складу са Законом о раду који прописује поступак који претходи престанку радног односа, као и према интерном акту који прописује поступак контроле алкотестом, у складу са Правилником о алкотестирању код туженог, који прописује ко су овлашћена лица за вршење контроле, да је контролу могуће вршити и ванредно, да се о контроли сачињава записник од стране овлашћеног лица за алкотестирање у присуству непосредног руководиоца или лица за безбедност и здравље на раду или било ког запосленог лица које се затекне на месту контроле, употребом алкотест апарата, који поседује важећи контролни лист, издат од стране правног лица овлашћеног за оверавање мерила, као и да се у случају утврђивања присуства алкохола у организму запослени удаљи са рада налогом. Како је Правилником прописано да запослени не сме имати утврђено присуство алкохола у организму, дакле прописује нулту толеранцију алкохола у организма запослених, а код тужиоца је утврђено присуство истог критичном приликом, првостепени суд је нашао и да је тужени у складу са Законом донео оспорено решење о отказу уговора о раду, које испуњава и услове у погледу законом прописане форме. Наводе тужиоца да је почев од 10.10.2019. године тужилац био спречен за рад из здравствених разлога, о чему је доставио потврду о привременој спречености за рад и извештај, првостепени суд је оценио као неосноване и уперене на избегавање одговорности, с обзиром на то да је тужилац 10.10.2019. године, пре наведеног алкотестирања, доставио потврду о привременој спречености за рад са даном почетка спречености за рад од 11.10.2019. године, а да је, затим, након алкотестирања, доставио нову потврду, у којој је наведен датум почетка спречености за рад 10.10.2019. године, посебно ценећи да је, из надзорне књиге туженог, утврђено да је тужилац преузео смену од 07.00 до 19.00 часова дана 10.10.2019. године, у исправном стању, што указује да је наведеног дана радио, те је оспорено решење о отказу уговора о раду законито, применом одредаба члана 179 став 3 тачка 4 и 8 Закона о раду и члана 16 став 1 Правилника о алкотестирању код туженог, имајући у виду и да је дана 10.10.2019. године тужени утврдио присутност алкохола у организму тужиоца и том приликом поступао у складу са законским прописима и интерним актима којима је регулисано питање контроле алкохолисаности односно поступка утврђивања исте. По даљем налажењу првостепеног суда, тужени није био

дужан да тужиоца упути на лабораторију у свој Завод за здравствену заштиту, ради провере резултата добијених алкотестом, с обзиром да, супротно наводима тужиоца, таква обавеза није прописана ни законом, ни интерним актом туженог, имајући у виду и да је чланом 179 став 4 Закона о раду прописано да послодавац може запосленог да упути на одговарајућу анализу у овлашћену здравствену установу коју одреди послодавац, о свом трошку, ради утврђивања околности из става 3 тачка 3 и 4 овог члана или да утврди постојање наведених околности на други начин у складу са општим актом. Такође, тужени није био дужан да утврђује да ли је алкохолисаност могла да утиче на обављање радних задатака тужиоца, с обзиром да је одредбама члана 14 Правилника о алкотестирању код туженог јасно прописано да запослени или друго лице не сме имати утврђено присуство алкохола у организму (0 мг/л). Како је одбијен, као неоснован, тужбени захтев за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду, одбијен је и захтев тужиоца за враћање на рад, као у ставу три изреке ожалбене пресуде, применом одредбе члана 191 став 1 Закона о раду. Одлуку као у ставу четири изреке ожалбене пресуде (решење) првостепени суд је донео имајући у виду да послодавац има потпуну аутономију у погледу организације рада, те да одлучивање о овом делу захтева не спада у надлежност суда.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку потпуне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд, у поступку жалбене контроле.

Наводи жалбе не доводе у сумњу правилност ожалбене пресуде, нити пружају доказе за супротно, при чему се овај суд, као другостепени, користи овлашћењем из одредбе члана 396 став 2 Закона о парничном поступку, којом је прописано да ако се пресудом жалба одбија, у образложењу пресуде суд неће детаљно образлагати пресуду у случају да прихвата чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, као и примену материјалног права, а ожалбена пресуда, супротно наводима жалбе, није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка, на које се, неосновано, у жалби указује. Наиме, супротно наводима жалбе, ожалбена пресуда не садржи битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, јер је јасна у погледу разлога о одлучним чињеницама и даје потпуне разлоге. Првостепени суд је, дајући разлоге за своју одлуку, ценио изведене доказе у смислу члана 8 Закона о парничном поступку, те су у том смислу без утицаја на правилност донете првостепене пресуде наводи туженог у жалби који се односе на оцену доказа.

Неосновано у жалби тужени тврди да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, имајући у виду одредбу члана 228 Закона о парничном поступку, којим је прописано да је странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев, или којима оспорава наводе и доказе противника, а суд утврђује чињенице од којих зависи одлука о основаности захтева, у ком смислу је првостепени суд и поступио, а тужени, након доказног поступка, на рочишту на коме је главна расправа закључена, предлога у допуну доказног поступка није имао.

Неосновани су и наводи жалбе о погрешној примени материјалног права.

Одредбама члана 179 став 3 тачка 4 и 8 Закона о раду (“Службени гласник РС”, бр. 24/05, са новелама) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду

запосленом који не поштује радну дисциплину, и то због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање послова; ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Чланом 9 уговора о раду, који је закључен између странака, предвиђено је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако својом кривицом изврши, поред осталих, повреду радне обавезе: долази на рад под дејством алкохола, дроге или других опојних средстава или конзумира алкохол и ужива дроге или опојна средства у току рада.

Правилником о алкотестирању туженог од 21.06.2019. године, чланом 5, одређено је да је у свим објектима и радној околини Друштва, запосленима и другим лицима, забрањен долазак у алкохолисаном стању, уношење и конзумирање алкохола, као и да, чланом 14, запослени или друго лице не сме имати утврђено присуство алкохола у организму (0 мг/л). Чланом 16 наведеног правилника прописано је, поред осталог, да запослени, односно друго лице не поштује радну дисциплину ако провером, путем алкотеста, буде утврђено да је дошао на посао под утицајем алкохола или је алкохол конзумирао на раду.

Поштујући наведене одредбе Закона, као и уговора о раду и општег акта туженог, а код чињеница утврђених у поступку пред првостепеним судом да је, у конкретном случају, код тужиоца, дана 10.10.2019. године, у току радног времена, када је обављао послове сарадника за контролу приступа пословној згради у Београду, Немањина бр. 6, улаз бр. 3, за време смене од 07.00 до 19.00 часова, алкотестирањем, од стране овлашћених лица туженог, исправним апаратом марке Drager Alcotest 6820, утврђена концентрација алкохола у издахнутом ваздуху од 0,90 мг/л, правилно је првостепени суд нашао да је тужилац остварио понашање које му се ставља на терет оспореним решењем о отказу уговора о раду, те да су се стекли услови за отказ уговора о раду тужиоцу, како је то правилно закључио првостепени суд, налазећи да је тужбени захтев тужиоца неоснован за поништај оспореног решења туженог о отказу уговора о раду донетог по том основу, јер је код тужиоца утврђено да има 0,90 мг/л алкохола у организму, а сматра се, наведеним општим актом туженог, да је запослени под дејством алкохола који има више од 0,00 мг/л алкохола у организму и да то може бити разлог за отказ уговора о раду, због чега су се остварили разлози за отказ уговора о раду, супротно наводима жалбе. Тужилац је знао односно морао је знати да такво његово понашање представља разлог за отказ уговора о раду.

Наводима жалбе којима се истиче да се Правилник о алкотестирању код туженог не односи на тужиоца, као запосленог, који не учествује непосредно у обављању железничког саобраћаја, тужилац понавља своје наводе из првостепеног поступка, који су правилно цењени од стране првостепеног суда, и нису од утицаја на другачије пресуђење, имајући у виду и наведене одредбе Правилника о алкотестирању код туженог, као и да је у одлуци туженог од 21.06.2019. године, како констатује и првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, наведено да се, имајући у виду опредељење Друштва да се материја алкотестирања запослених регулише свеобухватно и у складу са важећим законским прописима, с обзиром да је у примени преузето

Упутство за доказивање присуства алкохола у организму радника за време рада на ЈЖ из 1967. године, као и став пословодства о нултој толеранцији на алкохол, указала потреба за доношењем Правилника о алкотестирању у Акционарском друштву за управљање јавном железничком инфраструктуром “Инфраструктура железнице Србије” Београд.

Наводи туженог који се односе на број Службеног гласника у коме је објављен Правилник и датум када је ступио на снагу, као и на овлашћење лица које је донело оспорена решења, први пут су истакнути у жалби, што је противно правилу из члана 372 став 1 Закона о парничном поступку, којим је прописано да се у жалби не могу износити нове чињенице и предлагати нови докази, осим ако подносилац жалбе учини вероватним да без своје кривице није могао да их изнесе, односно предложи до закључења главне расправе, а у конкретном случају тужени се у оспореним решењима, како то наводи и првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, позвао на Правилник о алкотестирању код туженог од 21.06.2019. године, који је тужени приложио у току поступка, као и Одлуку од 21.06.2019. године, на коју се, такође, позива првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, а тужени је за наведени Правилник, у оспореним решењима, које је уз тужбу приложио тужилац, навео да је објављен у Службеном гласнику Железнице Србије бр. 30/19, као и да су решења донета од стране заменика директора Центра за безбедност на основу Одлуке о овлашћењу за одлучивање о правима, обавезама и одговорностима из радног односа од 25.05.2018. године, од 24.01.2019. године, од 19.03.2019. године и од 08.07.2019. године.

Првостепени суд је, такође, правилно закључио да је тужени послодавац поштовао процедуру прописану одредбама члана 180 Закона о раду, те је решење туженог о отказу уговора о раду законито и нема услова за поништај, како је то правилно нашао првостепени суд.

Како је одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај решења уговора о раду, а имајући у виду акцесорни карактер захтева за враћање на рад, правилно је првостепени суд одбио тужбени захтев тужиоца и за враћање на рад, као у ставу три изреке ожалбене пресуде, правилном применом члана 191 став 1 Закона о раду.

Потврђена је и одлука првостепеног суда која се односи на оспорено решење о удаљењу, садржана у ставу један изреке ожалбене пресуде, имајући у виду да је донета од стране првостепеног суда с позивом на чињенице које жалба не спори, при чему је овај суд имао у виду да је првостепени суд доносећи одлуку као у ставу један изреке ожалбене пресуде ценио благовременост тужбе тужиоца у конкретном случају, али је без утицаја на другачије одлучивање, јер не би довело до другачијег, позитивног, исхода поступка по жалби тужиоца, имајући у виду претходно изнета процесна правила на која се правилно позвао првостепени суд.

Потврђено је решење садржано у ставу четири изреке ожалбене пресуде, имајући у виду да је првостепени суд дао потпуне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд, у поступку жалбене контроле, у том делу, а жалба нема посебних разлога, с тим у вези.

Правилно је и решење о парничним трошковима, садржано у ставу пет изреке

првостепене пресуде, донето правилном применом члана 153 Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 390 и члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Зорица Јовановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**